

Karanlık Gecenin Öyküsü

– Hüseyin Yanmaz · 19 Eylül 2014

çok geceler
gözlerim takıldı yıldızlara
çaresizlikler içinde başladı öyküm

ellerimde hatıralar gözlerim dalgın
usulca söyler dururum öz geçmişimi

çekip gideceğim bir gün
ardımda kalır belki bir ayak izim
dokunursun o zaman sırtımda ağırlara
ya iki tatlı söz yada bir ağıt
söyler durursun

uzaklardayım
çağlayan yürek
akıntıya kapılmış ömrüm dönüp duruyor
damarlarımda

usulca yanıp tutuşan kalp
bilmeden yakınlaşan dalgınlığım
birde boş hayaller

zamansız başlar içimde yalnızlığım
kapılır gider rüzgarın esintisine
o da acı verir bedenime

o gecedен bu geceye hep ağladım durdum
sen yokken sesim kısılır ağlar yaram
uyur kalırım ölüler gibi
bir ben birde gölgem kalır sessiz gecenin içinde...
Hüseyin YANMAZ
17/09/2014